

Elena Vasyliūnienė Končius Lietuviai niekad negarbino stabų ateizmas Vasyliūnas Dillingen Trejetas iš elgesio 1947

Brangus Profesoriau!

Tauštai įvyresiu savo laiškas šiandieną rašau todėl, kad yra proga laišką persiųsti į Augsburgą.

Gaila, vakar nebuvau Dillingene. Štai pr. Končius tena, diešuvai niekad negarbino stabų. Žinoma plati dionta ateistinėsi mūsų jis ir pasinaudojo įvairiai kritikuoti baivyčią. Nežinau kas gėlė Vasyliūną kooksi, jis niekur nesikisė. Ši kartą Vasyliūnas aplankė pr. Končius apie dvi valandas religijos temomis kalbėjosi. Dabar gaila, kad nepildėjau. Kalbėjosi grašimoji, profesorius buvo užmetimas, kad jis žeidžia religinius lėkturis jausimus. To pasikalbėjimo pasekmės dar nežinomos, idomu, ar profesorius šis savo mūsų foliacu.

Aplankiau Hanau stovyklą ir esu labai išvargusi. Darbu, dabar labai daug. Sejan į švietimo skyrių, kaip taryšmokyklinio auklėjimo atstovė. Reikia reikės dirbti. Noriu išleisti savo raidiniug „Trejetas iš elgesio“. Dabar perrašau ir stengsiuosi rasti kideją arba leidimą iš HWRP, laikas bėga kaip greit, rodosi nespeji žmogus gyventi, ne tik dirbti.

Kaip Tauštai sveikata? Gal Tauštai reikėtų išvažiuoti į kalnes, tas padeda ne tik kūniui, bet ir sielai. Stebūsosi, kad Jūs nepatūzite didžiajam pragare. Tiek daug žmonių patūzta pragaro net nematę.

Šimtin Tauštai parveikti nuo graičiausiai. Atleiskite, kad rašau. Em jau toks įvyres padaras, kuris išnuomet

in nono geresimo in grassimo ilgru

Uiso gerianio. Segul gerasis drevilis Tamstas in
folian globoja. E. V.

